

7. November 2019

EM 2019/162
Aqqalu C.Jerimiassen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at undersøge de økonomiske og administrative konsekvenser, såfremt grønlandske professionelle kunstneres indtægter relateret til deres kunstneriske virksomhed fritages for skat. Undersøgelsen skal færdiggøres senest til EM2020 og omdeles til Inatsisartut.

(Medlem af Inatsisartut Pele Brobreg, Partii Naleraq)

Når man arbejder for vores land er det kun på sin plads at yde noget, uanset om man er højre eller venstreorienteret. Brugen af ordet kultur er meget bredt, og derfor er det her vigtigt, at overveje nøje om hvilken del af kulturen der menes, når der vi drøfter kultur.

Hvad er vores kultur? Mange af de kulturelle aspekter relateret til vores arbejde har en indflydelse på vores hverdag – da man jo altid stiller spørgsmåltegn ved om kun kunst, musik, teater eller trommedans omfatter kultur.

Vores liv i hverdagen her i Grønland er vores kultur, husflid (herunder tupilakker), trommer og lignende, som indikerer vores forfædres folketro er herved relateret til vores gamle kultur, men dermed ikke rigtigt har nogen indflydelse på vores liv i hverdagen i dag. Fremstilling af tupilakker, amuletter og lignende, som vore forfædre var vant til, er ikke længere eksisterende i dag, - til trods for det, laver kunstnere idag tupilakker som erindringsgaver, hvor de bl.a. fremstiller disse med inspiration fra amuletter fra fortiden, og til tider laver kunst ud fra køberens ønsker af bl.a. rensdyrgevir og lignende.

Derfor vil vi fra Atassut foreslå, at der overvejes nøje over alle aspekter, når der skal fremstilles et forslag indenfor kultur, samt at der reflekteres over hvilken del af kulturen, der stadigvæk er eksisterende idag, eller om det hører til vores forfædres folketro.

Selve begrundelsen af formålet i sig selv er rigtig fin, MEN! Kunstere ønsker også skattelempler for deres arbejde, ligesom os alle sammen. Vi lader kunstere slippe af med deres medansvarlighed i landet, hvis vi skærper deres skatteydelse.

Hvis man tager musik som et eksempel - hvis man skal have overskudsintægter ved disse arrangementer, medregner man en del med alkohol. Uanset hvor meget man egentlig benægter dette, er det en del sværere at få overskud, hvis der holdes aftener med disse arrangementer med musik uden alkohol. Når arrangementer med musikere på værtshuse, så er det alkohol normalt afgør værtshusenes omsætning, - eksempelvis hvis Siissisoq spiller på et værtshus, er det ikke noget fremmed, at der så vil være propfyldt med mennesker.

Dette resulterer dog ofte i, at flere medarbejdere må ansættes og dermed får landet også flere indtægter i skatteydelse, som fordel. Hvis vi ikke bliver serviceret, og vi ikke står med en dåse i hånden, om

det så er sodavand eller øl og står og synger med til koncerten, så vil det, som jeg nævnte ovenfor, ikke stemme overens med virkeligheden.

Det er ærgerligt, at der absolut skal være alkohol indblandet, hvis arrangementer med musik skal kunne betale sig. Derfor er vi helt enig i at man må give noget tilbage for det, som musikerne giver. Dermed også være med til, at gøre det muligt at have musik som proffesion.

Derfor er vi mere for at finde muligheder for, hvordan vi kan lempe skattetrykket for vores kunstere, før vi tager en beslutning om at skærpe skatteydelser helt?

Hvis vi tager vores musiker som et eksempel igen (da forslagsgivere havde skrevet kunstnere), så kan man kigge på hvordan man bedst kan indordne øvrige ydelser. ELLER! Finde på en nyere måde at yde skat på, - eksempelvis får fiskerne en skrivelse fra skattekontoret, hvori der står at de maks må betale 23% skat af det, som de har fået af indtægter. Man kan på den måde give flere slags muligheder for at yde skatteudgifter på, hvor man samtidigt også kan indordne og strukturere en bedre og mere selvstændig måde at betale skatteydelser på, for kunstere ude på kysten.

Som eksempel, kan priser for musikere være høje idag, når de skal spille, - hvis man arbejder for at de også kan få samme rammer som fiskere, kan disse priser blive lavere, selvom deres indtægter øges på den måde.

Især i de mindre byer kan det være vanskeligt at skaffe musikere hvor lønnen også er lav. Hvis man derimod justerer skatteydelser for musikerne, vil det kunne betale sig mere, for dem der afholder arrangementer, samt også for musikerne.

Hvis man kigger på det land, som vi er sammenlignelige med; hvorfor er det mon så meget nemmere for kunstere at leve på Færøerne? Eller vi kan måske også bare sige, at de vilkår som kunsterne lever i, i vores land, er en del bagud i forhold til andres.

Det bør ellers være indbydende at bruge tiden på at specialisere sig indenfor rigsfællesskabet, og finde ud af, hvorfor det er så meget anderledes for vores musikere, i forhold til hvor godt det er med kunst som proffesion på Færøerne.

Vi finder det interessant at undersøge økonomiske konsekvenser anført i selve begrundelsen af forslaget. Det er jo ikke indbydende at skærpe skatteydelser helt - derimod vil det være interessant at undersøge muligheder for, hvordan man bedst muligt kan lempe skattetrykket for vores kunstere, så man derved også opsøger muligheder for bedre økonomiske vilkår for dem. Eksempelvis med tilskud til rejser, hvis man tager musikere som eksempel igen.

Fra Atassut stemmer vi ja til forslaget, med et budskab om at undersøge grundigt herfor, da undersøgelsen jo vil vise hvor stor en betydning kunst har. Hermed henviser vi til Udvalget.